

POSUDEK VEDOUCÍHO PROJEKTU

Název práce: **Bydlení U Grébovky**

Vedoucí práce: Ing.arch.Michal Kuzemenský

Odborná asistentka: Ing. et Ing.arch. Petra Kunarová

Diplomantka: Bc. Natalie Oweysi

Autorka již na začátku práce pojmenovala svá témata. Zachová průhled z parku, navržený dům tedy rozpojí vedví. Ten krajní, kterým ukončí ulici, bude dominantou. V průběhu práce Natalie přidala třetí důležité téma, ponechání historického domku, o jehož osudu mohli autoři v rámci zadání sami rozhodnout.

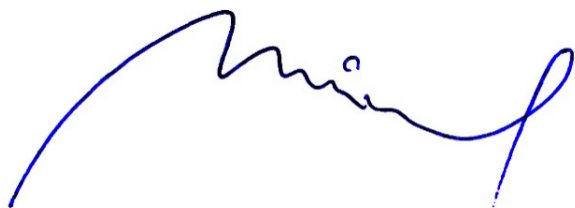
Návrhu dominanty tam, kde si nejsme jisti, zda-li se vůbec má stavět, rozumím. Startovním bodem semestru skutečně bylo zpochybnění samozřejmého stavění v zadaném místě. Skok do studené vody. Žádné otužování.

Tedy zabývám se jak. Tam, kde se vysoký dům setkává s terénem vyšší ulice a parku mění svůj charakter. Park plynule přechází v ohoz, který nabízí výhled a vprostřed objemu kavárnu. Směrem dolů téma ohozu pokračuje a tvoří exteriérový prstenec, membránu, průběžnou lodžii bytům. Dům je v principu modulární mřížkou, resp. chytře navržená konstrukce nezaclání uvnitř půdorysu, tedy je možné namodelovat jakoukoliv skladbu a velikost bytů. Nosné jádro, nosný plášť, kolem jádra prstenec TZB resp, koupelny, toalety. Koncepční řešení a velmi pohodlné bydlení. Konečnou fasádu lodžii tvoří pohyblivá textilie. Plášť budovy naznačuje familiární hru, proměnlivost. Variabilita v půdorysem počínaje, fasádou konče. Koncept drží. Horní část domu je pevnější, téma prstence lodžii nesou jen rohové lodžie a „ochoz“ v posledním patře. Pro dům je charakteristické, že čím jsem blíže, tím důvěryhodněji působí. Odhaduji dva důvody: **1.** jemně navržené tvarosloví (struktura omítky, prolomené prefabrikované nadpraží oken, jemné římsy) **2.** možnost odmyšlení si dvojedinosti věžáku. Věžák jsou stylisticky dva domy v jednom, což chápu a vnímám, ale neumím pobrat. Kombinace působí historicky.

Mezi dvěma domy je původní viniční, dělnický či prostě jen malý romantický domek. Neumím ho chápat jinak, než jako doplněk obou velkých. Autorka udělala všechno proto, aby prostor mezi oběma domy, tedy milieu malého domku – veřejné budovy dávalo smysl a působilo adekvátně. Meziprostor, stejně tak vnitřek a obsah domku je dobře navržen. Nemohu se ubránit dojmu, že výsledek je navzdory všemu kýč. Domek jako brož, ozdoba. Komín v nákupním centru. Raději bych ho boural, nebo stavěl nižší sousedy. Tvrdím, že to je o velikosti.

Pevným momentem je vnitřní struktura všech domů, tedy dispozice. Kvalitní, jednoduché, variabilní, svobodné. Soudobé bydlení, správná velikost, akurátní zónování, dostatek denního světla, a většinou i úložných prostor. Velmi oceňuji ty byty, v menším domě, kdy je naproti vstupu lodžie, vložená mezi dva pokoje a je stejně tak součástí předsíně, jako obývacího. Ten byt bych si pronajal. Šetrný, nevelký 3+1, který díky prostorové expozici a světlu působí podstatně větší. Moc hezké.

Vyhovuje mi práce, oceňuji odvalu i tvrdohlavost autorky. Na chvíli jsem přemýšlel, že jí dám béčko, jenže já za riskování béčka nedávám a Natalie se riskovat rozhodla. Takže plnokrevné **A**.

V Praze dne 1.února.2020 Michal Kuzemenský